

[Agerschou]

grundelse, og den anden er en socialteknokratisk begrundelse, som vi tit hører fra regeringen, nemlig at det er umuligt at lave initiativer på det sociale område, så længe et udvalg arbejder. Den holdning er vi imod, både når den kommer fra Socialdemokratiet og fra regeringen. Vi mener udmærket, at man kan lave socialpolitiske tiltag, selv om der sidder et udvalg og arbejder med tingene, alene af den grund, at der hele tiden sidder utallige udvalg og arbejder med alle ting.

En forudsætning for vor medvirken til lovforslaget vil være, at det er udgiftsneutralt for det offentlige, og det ser det ud til. Så ved jeg godt, at Socialdemokratiet hævder, at der kan ske frygtelige ting i fremtiden, men så regner vi på det bestemteste med, at socialministeren vil tage affære.

Jeg mener ikke, at Socialdemokratiets holdning i denne sag er udtryk for dets socialpolitik. Jeg håber og regner med, at det er en enlig svale.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Nu ved jeg godt, at hr. Agerschou, som repræsenterer Socialistisk Folkeparti, ikke færdes i de samme kredse i hverdagen som jeg, der befinder mig mellem lønmodtagere, som må betale både 3 og 4 gange så meget i præmie for at få ringere ydelser. Vi påpeger her, at man ved at betale en højere ydelse også får en bedre forsikring, det gør man ikke når det drejer sig om arbejdsløshedsforsikringen. Jeg kunne godt invitere hr. Agerschou med i den arbejdsløshedskasse, jeg er formand for, for at høre, hvordan vore medlemmer ser på, at de skal betale 260 kr. om måneden til arbejdsløshedsforsikring, hvor man for år tilbage skulle betale 60 kr. Det er der lidt logik i, og jeg kan altså ikke gøre for, at hr. Agerschou ikke er i stand til at se det.

Socialistisk Folkeparti siger, at det må være en forudsætning, at det er omkostningsneutralt. Hvis man får en tilslutning på 25 pct. nyforsikrede, koster det staten 16 mio. kr. mere. Hvor vil hr. Agerschou hente de penge fra?

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det lykkedes hr. Hans Jørgen Jensen at starte sit indlæg med et betonstalinistisk argument,

nemlig: »Hr. Agerschou færdes jo ikke i de samme kredse, som jeg gør.« Det var dog svagt, og hvor ved hr. Hans Jørgen Jensen det fra?

Hr. Hans Jørgen Jensen nævner senere, at de pågældende kan få en for høj ydelse ved at betale mere i præmie. Det er jo ikke det, sagen drejer sig om. Den gruppe mennesker, det handler om, er folk, der er blevet syge og ikke har kunnet få sygedagpenge. De pågældende har enten ingenting fået eller meget lidt.

For det andet spørger hr. Hans Jørgen Jensen så om, hvad jeg vil gøre, hvis tilgangen bliver meget stor. Det ville han have fået at vide, hvis han havde lyttet til mit indlæg. Vi regner med, at socialministeren tager problemet op. Og hvor skal vi skaffe pengene fra? Ved at forhøje præmien.

Socialministeren (Aase Olesen):

Til det sidste kan jeg da sige, at det kan både hr. Agerschou og SF roligt regne med, al den stund jeg har sagt ved forslagets førstebehandling, at sådan forholder det sig. Vi har også sagt det i bemærkningerne til lovforslaget og bl.a. i svar på spørgsmål nr. 6. Her står der højt og tydeligt, at der vil blive taget højde for merudgifter, hvis der skulle ske en stigning i tilgangen, ved bidragsfastsættelsen for det følgende forsikringsår. Jeg må nok sige, at hr. Hans Jørgen Jensens afvisning af dette forslag hviler på et meget, meget tyndt grundlag.

Jeg skal heller ikke bevæge mig ind i debatten fra førstebehandlingen, hvor jeg klart gjorde rede for, hvorfor der vil blive fremsat et ændringsforslag. Det var just for at sikre, at der var tale om udgiftsneutralitet, og det første udkast til loven havde bygget på en vurdering af, hvor mange der i dag benytter sig af ordningerne. Kommunerne mente, at den vurdering var en smule i underkanten. Alt det har jeg gjort nøje rede for ved førstebehandlingen, så jeg synes ikke, at det tjener noget formål at tage den debat op igen.

Så er spørgsmålet, om man skulle have ventet på det siddende dagpengeudvalg. Jeg er enig i hr. Agerschous betragtninger om, at man kan jo ikke henvise alt til de udvalg, der sidder, for så kom vi ingen vegne.

Dette er ny lovgivning, og den hænger sammen med forslaget om, at man kan indgå lønaftaler for medarbejdende ægtefæller og med minimumssats for dagpenge ved arbejdsløshed.